

Geloofd zij Jezus-Christus. Amen.

Bid voor de ziel van

CAMIEL VAN BOCHAUTE

echtgenoot van

Elisa De Vleeschauwer

*geboren te Nederbrakel, den 15 April 1889 en
overleden te Labry
(Frankrijk) den 4 Februari 1917.*

Wij allen weenen en zuchten onder den geesel van dien afschuwelijken en langdurigen volkenstrijd.

Het leven op zijn eigen beschouwd is maar een weinig iets, 't is vol ellende en kruisen, maar met deze rouwtijden is 't lijden grooter dan ooit en wegen de straffen loodzwaar op 't zondig mensdom. Nogthans als wij denken aan 't droëvig lot onzer talrijke landgenooten, aan de arme martelaars, hunne hardstee ontruikt, kwijnende en stervende, alleen ver van huis, dan is onze toestand niet te vergelijken en ons klagen overbodig.

Een hart harder dan steen zou breken! Van deze wereld scheiden is den mensch altijd pijnlijk. Sterven als banneling, alleen, in den vreemde, zonder de zijnen, zonder dat een vriend de smarten lenigt, de tranen afdroogt, dat is bovenmate treurig.

Heer, geef hem de eeuwige rust en dat 't eeuwige licht hem verschijne. Off. mort.

Duurbare echtgenoote en kind, lieve ouders en bloedverwanten, vaartwel! tot in der eeuwigheid. Al wat ik nog vraag 't is een gebed en u te troosten in den Heer.

Zoete harten van Jezus en Maria, weest mijn toevlucht. 300 d. afl.

Nederbrakel. — Drukk. Weduwe O. Van Nieuwenhove.